

[Ole Bjørn Kraft.]

sløj, og at de Foranstaltninger, der skal gennemføres, ikke bliver gennemført hurtigt nok. Hvis Betingelsen for Samarbejdet er, at vi skal afskære os fra Adgang til fri Kritik her i Rigsdagen, saa kan Samarbejdet ikke finde Sted. Men ellers er vi nu som tidligere rede til at samarbejde sagligt og loyalt om disse Spørgsmaal. Den Situation, der forelaa i Septembredagene, viste, at vi var længere tilbage, end vi burde være, og at disse Forsømmelser i en kritisk Situation kunde have givet Foranledning til store Farer og Vanskeligheder.

Det ærede Medlem sagde noget om, at vi maatte kunne i Enighed arbejde paa den Plan, der foreligger. Ja, hvis det er saaledes, at vi nu kan stole paa, at Ministeren er blevet saa forskrækket af de Begivenheder, som overrumplede ham i Septembredagene, og af den Kritik, som blev rejst dengang og nu, at vi kan faa en virkelig fast Ledelse, saa vil Samarbejdet naturligvis kunne etableres. Men vi indrømmer, at vi har ikke Tillid til, at Indenrigsministeren vil forandre sig paa dette Omraade, fordi vi tror, at det er hans Natur og Væsen at være en Forsentkommer, en Nøler. Derfor har vi ikke meget Haab til Fremtiden.

Vi kan ikke stemme for den Dagsorden, der er foreslaaet af de ærede Medlemmer Hr. Rasmus Hansen og Hr. Rager, fordi den indeholder Ordet „fremdeles“. Hvis der deri ligger, at det fremdeles skal gaa paa samme Maade, som det er gaaet hidtil, saa er der ikke meget at vente af dens Vedtagelse.

Jeg er da ogsaa inderlig overbevist om, at Socialdemokratiets Ordfører ikke virkelig kan mene, at det Tempo og den Arbejdsform, der har været, er tilfredsstillende, og ikke mindst kan han ikke mene det, naar han tænker paa Gasmaskespørgsmaalet. Nu siger man, at vor Agitation rejste Panik. Det ærede Medlem, der dog skulde have nogen Forudsætning for at vide, hvordan Arbejderne tænkte i de Dage, skulde have skaffet sig nogen Oplysning om, hvordan de Arbejdere, der skulde arbejde i Fabrikkerne under et eventuelt Luftangreb, følte sig i de Dage, da de fik at vide, at de ikke kunde faa de Gasmasker, som de havde regnet sikkert med, de skulde have, om de Krav, som de rejste, om den Forbitrelse, der var paa mange københavnske Arbejdspladser, da det viste sig, at Ministeren ikke havde sørget for, at der var en saadan Produktion, at Arbejderne kunde blive for-

synet. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal tale om, at der rejses Panik. Nej, der er Tale om at imødekomme et fuldt berettiget Krav fra Befolkningens Side paa dette Omraade.

Indenrigsministerens Udtalelser har ikke givet nogen som helst Besvarelse paa de Synspunkter, jeg førte frem, de efter min Mening gennemdokumenterede Beviser for, at der paa en lang Række Omraader er blevet smølet og handlet tøvende, hvor en mere handlekraftig Ledelse kunde have ført til virkelige Resultater. Om Gasmaskerne har jeg allerede udtalt mig, ligesaa om Spørgsmaalet Etageadskillelser. Jeg vil dog sige til Ministeren, der mener, at han i den Tid, der er forløbet, ogsaa siden han fik den sidste Lov, har handlet hurtigt, at jeg synes, at de Begivenheder, der fandt Sted i Maj Maaned, skulde have foranlediget Ministeren til ekstra Hurtighed, fordi enhver kunde se, at nu trak det sammen over Europas Himmel, at nu var der i Færd med at komme store Vanskeligheder til Stede, hvis Udgang ingen kunde vide noget om. Men Ministeren ventede med at udnævne sine sagkyndige til hen midt i Juli, og der kunde ikke føres nogen virkelig Forhandling før i Begyndelsen af August, skønt Ministeren havde sin Lov, havde sin Bemyndigelse og havde sin Chef for det civile Luftværn, der har begyndt Arbejdet og efter de Ting, der foreligger for mig, har arbejdet energisk og dygtigt med disse Spørgsmaal. Det er netop et typisk Vidnesbyrd om Ministerens manglende Evne til at handle i den givne Situation, at han lod den Tid hengaa.

Maa jeg endelig sige, at Ministerens Bemærkninger om Udtalelserne af Overlæge Fenger i Hjørring var ikke klædelige for Ministeren. Ministeren sagde fra denne Talerstol, at Overlæge Fenger var en af de Mænd, som i en saadan Situation er vel egnede til at skabe Panik, og det blot fordi Overlægen havde tilladt sig at vise, hvor urimelig og urigtig Ministerens Paastand var om, at han havde gjort, hvad han kunde, og nu drejede det sig blot om Handlekraft paa Hospitaler og Sygehuse. Ministeren sagde i sin første Tale, at hvor der var fornøden Handlekraft, har man paa Hospitaler og Sygehuse fulgt Instruktionerne. Overlæge Fenger viste i de Dage Handlekraft og Beslutsomhed, han søgte paa alle Maader at opfylde Instruktionerne, men han kunde ikke komme til det. Og hvorfor kunde han ikke komme til det? Fordi der ikke var noget af det Materiel til Raadighed, som